

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 616

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 noiembrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
ORDONANTE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
228.	— Ordonanță de urgență privind protejarea monumentelor istorice	2-13		
1.160.	— Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. I (2, 6), II (6) și III (6) la Hotărârea Guvernului nr. 718/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale unor societăți naționale, societăți comerciale și institute naționale de cercetare-dezvoltare, aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, precum și a transferurilor pentru societățile comerciale din sectorul minier și pentru Societatea Comercială „Romplumb” — S.A. Baia Mare	14		
1.161.	— Hotărâre pentru modificarea anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în			
			unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare	14-15
		1.162.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. I (3) la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		121.	— Ordin al ministrului agriculturii și alimentației privind aprobarea Normelor de prevenire și stingere a incendiilor specifice sectoarelor din domeniul de competență al Ministerului Agriculturii și Alimentației, ediția 2000	16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind protejarea monumentelor istorice

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează regimul juridic general al monumentelor istorice.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, *monumentele istorice* sunt bunuri imobile, construcții și terenuri situate pe teritoriul României și care sunt semnificative pentru cultura și civilizația națională și universală.

(3) Regimul de monument istoric este conferit prin clăsarea acestor bunuri imobile în Lista monumentelor istorice conform procedurii prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. — (1) Monumentele istorice constituie parte integrantă a patrimoniului cultural național și sunt protejate prin lege.

(2) Protejarea monumentelor istorice este de interes public; în condițiile legii, intervențiile asupra monumentelor istorice pot constitui cauză de utilitate publică.

(3) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *protejare* se înțelege ansamblul de măsuri cu caracter științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic, menite să asigure identificarea, cercetarea, inventarierea, clasarea, conservarea, inclusiv paza și întreținerea, consolidarea, restaurarea, punerea în valoare a monumentelor istorice și integrarea social-economică și culturală a acestora în viața colectivităților locale.

(4) Pentru protejarea monumentelor istorice se stabilesc, prin lege, măsuri stimulative cu caracter economic sau de altă natură.

(5) Asupra monumentelor istorice se pot aplica servituți de utilitate publică instituite potrivit legii.

Art. 3. — Conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență pot fi protejate, sub titlul de monument istoric, următoarele categorii de bunuri imobile situate la suprafața solului, subteran sau subacvatic:

a) *monument* — construcție sau parte din construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilare interioară sau exterioară care fac parte integrantă din acestea, precum și lucrări artistice comemorative, funerare și de for public, împreună cu terenul aferent delimitat topografic, care constituie mărturii cultural-istorice remarcabile din punct de vedere arhitectural, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic;

b) *ansamblu* — grup coerent din punct de vedere cultural, istoric, arhitectural, urbanistic, de construcții urbane sau rurale, împreună cu terenul aferent, care formează o unitate delimitată topografic, ce constituie o mărturie cultural-istorică remarcabilă din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic;

c) *sit* — teren delimitat topografic cuprinzând acele creații ale naturii sau creații ale omului în cadru natural, care sunt mărturii cultural-istorice remarcabile din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic sau al peisajului cultural.

Art. 4. — (1) Monumentele istorice pot aparține domeniului public sau privat al statului ori al județelor, orașelor și comunelor sau pot fi proprietatea privată a persoanelor fizice ori juridice.

(2) Dreptul de proprietate asupra monumentelor istorice aparținând domeniului public este inalienabil, imprescriptibil și inesizabil; potrivit legii, aceste monumente istorice pot fi date în administrare instituțiilor publice, pot fi concesionate sau închiriate, în condițiile legii, numai cu avizul Ministerului Culturii.

(3) Monumentele istorice aparținând domeniului privat pot face obiectul circuitului civil în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

(4) Asupra monumentelor istorice aflate în circuitul civil se exercită dreptul de preemțiune al statului sau al autorităților administrației publice locale numai în ceea ce privește vânzarea-cumpărarea acestora și în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(5) În condițiile legii, în vederea protejării monumentelor istorice se poate proceda, în cazuri extreme, la strămutarea acestora.

(6) Monumentele istorice care se află pe teritoriul României și care sunt proprietatea altor state sunt protejate în condițiile prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 5. — (1) Paza, întreținerea, conservarea, consolidarea, restaurarea și punerea în valoare prin mijloace adecvate a monumentelor istorice revin proprietarilor sau titularilor de alte drepturi reale asupra acestora, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul în care un monument istoric nu are proprietar cunoscut, obligațiile decurgând din prezenta ordonanță de urgență revin autorității administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială în care se află situat monumentul istoric ori autorităților administrației publice centrale, după caz.

Art. 6. — (1) Statul garantează și asigură protejarea monumentelor istorice în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

(2) Ministerul Culturii este autoritatea administrației publice centrale de specialitate care răspunde de elaborarea strategiilor și normelor specifice de protejare a monumentelor istorice și care urmărește aplicarea lor.

(3) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate, instituțiile de specialitate subordonate acestora și autoritățile administrației publice locale colaborează și răspund, după caz, de activitatea de protejare a monumentelor istorice.

(4) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate și instituțiile din subordinea acestora, precum și autoritățile administrației publice locale cooperează cu proprietarii monumentelor istorice, persoane fizice sau juridice, cu deținătorii și administratorii acestora, precum și cu instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale din domeniul protejării monumentelor istorice și îi sprijină, în condițiile legii.

Art. 7. — Organismul științific de specialitate cu atribuții și competențe specifice în domeniul protejării monumentelor istorice este Comisia Națională a Monumentelor Istorice.

TITLUL II

Protejarea monumentelor istorice

CAPITOLUL I

Monumentele istorice

Art. 8. — (1) În Lista monumentelor istorice se înscriu:

a) în grupa A: monumentele istorice care prin valoare sunt reprezentative pe plan național pentru patrimoniul cultural, inclusiv monumentele istorice declarate de valoare universală;

b) în grupa B: monumentele istorice care prin valoare sunt reprezentative pentru patrimoniul cultural în plan local.

(2) Înscrierea monumentelor istorice în grupe se face prin ordin al ministrului culturii, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Monumentele istorice înscrise în grupele prevăzute la alin. (1) și aflate în proprietate publică pot fi declarate, potrivit legii, ca fiind de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre a Guvernului și, respectiv, prin hotărâre a consiliilor locale și județene, la propunerea Ministerului Culturii.

Art. 9. — (1) Pentru fiecare monument istoric se instituie zona sa de protecție, prin care se urmărește conservarea integrată a monumentului istoric în cadrul său construit sau natural și care permite perceperea nealterată a monumentului.

(2) Delimitarea și instituirea zonei de protecție se realizează simultan cu clasarea bunului imobil ca monument istoric, în condițiile legii.

(3) În zona de protecție pot fi instituite servituți de utilitate publică și reglementări speciale de construire prin planurile și regulamentele de urbanism aprobate și avizate conform legii.

(4) Procedura de delimitare și instituire a zonelor de protecție se stabilește de Ministerul Culturii în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. — (1) Monumentele istorice sunt protejate indiferent de regimul lor de proprietate sau de starea lor de conservare.

(2) Protejarea monumentelor istorice este parte componentă a strategiilor de dezvoltare economico-socială, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

(3) Exproprierea monumentelor istorice nu poate fi inițiată și nici o servitute nu poate fi instituită și aplicată monumentelor istorice și zonelor lor de protecție fără avizul emis de Ministerul Culturii.

(4) Aplicarea de servituți care au drept consecință desființarea, distrugerea parțială sau degradarea monumentelor istorice și a zonelor lor de protecție este interzisă.

Art. 11. — (1) Orice intervenție asupra monumentelor istorice și imobilelor din zona lor de protecție, precum și orice modificare a situației juridice a monumentelor istorice se fac numai în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Desființarea, distrugerea parțială sau degradarea monumentelor istorice sunt interzise și se sancționează conform legii.

CAPITOLUL II

Clasarea și evidența monumentelor istorice

Art. 12. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *clasare* se înțelege procedura prin care unui bun imobil i se conferă regimul de monument istoric.

(2) Evidența monumentelor istorice cuprinde procedura de alcătuire a listei, precum și consemnarea informațiilor științifice și tehnice privind monumentele istorice, cât și a tuturor intervențiilor umane și a modificărilor naturale ale acestora survenite în decursul timpului; acestea alcătuiesc baza de date a monumentelor istorice.

(3) Clasarea și evidența monumentelor istorice se realizează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și potrivit normelor metodologice de clasare și evidență.

Art. 13. — (1) Procedura de clasare se declanșează, indiferent de regimul de proprietate al bunului imobil respectiv, de către direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, în conformitate cu prevederile legii, din oficiu sau la propunerea:

a) proprietarului bunului imobil;

b) primarului localității ori a consiliului local sau județean pe al cărui teritoriu administrativ se află bunul imobil în cauză;

c) prefectului județului pe al cărui teritoriu administrativ se află bunul imobil în cauză;

d) Comisiei zonale a monumentelor istorice din zona în care se află bunul imobil respectiv, Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau, după caz, Comisiei Naționale de Arheologie;

e) asociațiilor și fundațiilor, legal constituite, cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Comisia Națională a Monumentelor Istorice analizează dosarul de clasare întocmit de direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, hotărăște și, după caz, înaintează ministrului culturii propunerea de clasare.

(3) Bunul imobil se clasează prin ordin al ministrului culturii.

(4) Ordinul de clasare emis de ministrul culturii sau hotărârea de neclasare adoptată de Comisia Națională a Monumentelor Istorice se comunică proprietarului sau titularilor de alte drepturi reale, precum și autorității administrației publice locale, în termen de cel mult 11 luni de la data declanșării procedurii de clasare.

Art. 14. — (1) Direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național au obligația de a comunica neîntârziat declanșarea procedurii de clasare, după caz, proprietarului, titularului dreptului de administrare sau, respectiv, titularului altui drept real asupra bunului imobil.

(2) De la data comunicării către proprietar sau către titularul de alte drepturi reale a declanșării procedurii de clasare și până la publicarea ordinului de clasare, dar nu mai mult de 12 luni, bunul imobil în cauză nu poate fi modificat, desființat, strămutat sau expropriat și nu poate face obiectul unor servituți sau al unei autorizări de construire, fără avizul Ministerului Culturii.

Art. 15. — (1) Contestația la decizia de clasare sau neclasare poate fi depusă de proprietarul bunului imobil în cauză, în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării, la Ministerul Culturii și se rezolvă în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) În perioada rezolvării contestației bunului imobil în cauză i se aplică prevederile art. 14 alin. (2); în cazul în care contestatarul nu este mulțumit de răspunsul primit, acesta se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

(3) În cazul în care, prin votul a două treimi din numărul membrilor săi, Comisia Națională a Monumentelor Istorice își susține hotărârea inițială de clasare sau de neclasare, ministrul culturii este îndreptățit să respingă contestația.

(4) În cazul în care ordinul de clasare emis de ministrul culturii nu este contestat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare, acesta rămâne definitiv.

(5) La data adoptării deciziei de neclasare efectele aplicării prevederilor art. 14 alin. (2) încetează; reluarea procedurii de clasare nu poate interveni înainte de 3 ani, în absența descoperirii unor elemente noi care să o justifice.

(6) În situația introducerii unei acțiuni în contencios administrativ împotriva ordinului de clasare, până la emiterea unei hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, asupra bunului imobil în cauză se aplică prevederile art. 14 alin. (2).

Art. 16. — (1) Ordinul de clasare emis de ministrul culturii, rămas definitiv, este publicat în termen de 15 zile de la emitere, în Monitorul Oficial al României, Partea I, și într-un ziar cu acoperire națională, precum și într-un ziar cu acoperire locală din județul în care se află bunul imobil respectiv.

(2) Calitatea de monument istoric a bunului imobil respectiv se înscrie de către proprietar în cartea funciară în termen de 30 de zile de la publicarea ordinului de clasare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 17. — (1) În termen de 90 de zile de la publicarea ordinului de clasare în Monitorul Oficial al României, Partea I, direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național stabilește și comunică proprietarului „Obligația privind folosința monumentului istoric”, act prin care sunt stabilite condițiile și regulile de utilizare sau exploatare și de întreținere a bunului imobil în cauză. „Obligația privind folosința monumentului istoric” însoțește actele de proprietate, de concesiune sau închiriere, pe tot parcursul existenței imobilului în cauză.

(2) *Obligația privind folosința monumentului istoric* este servitute constituită în folosul imobilului și se înscrie de către proprietar în cartea funciară în termen de 30 de zile de la comunicarea ei.

(3) Procedura de întocmire și aprobare, precum și conținutul *Obligației privind folosința monumentului istoric* sunt stabilite de Comisia Națională a Monumentelor Istorice și, după caz, de Comisia Națională de Arheologie, prin metodologia care va fi aprobată prin ordin al ministrului culturii în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 18. — (1) Monumentele istorice și zonele lor de protecție sunt evidențiate în planurile urbanistice generale și în toate celelalte documentații de urbanism și, respectiv, de amenajare a teritoriului.

(2) Calitatea de monument istoric este evidențiată, în mod obligatoriu, pe bunul imobil, printr-un însemn amplasat de reprezentanții primăriei, în conformitate cu normele metodologice de semnalizare a monumentelor istorice.

Art. 19. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *declasare* se înțelege procedura de eliminare din Lista monumentelor istorice a unui bun imobil sau numai a unei părți din acesta.

(2) Declasarea monumentelor istorice urmează aceeași procedură ca cea de clasare. Ea este declanșată din oficiu în oricare din situațiile următoare:

a) descărcarea de sarcină arheologică, în cazul siturilor arheologice, conform avizului Comisiei Naționale de Arheologie;

b) dispariția monumentului istoric.

Art. 20. — (1) Potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență schimbarea grupei de înscriere a monumentelor istorice în Lista monumentelor istorice se decide de către Comisia Națională a Monumentelor Istorice, din proprie inițiativă, la propunerea motivată a unei comisii zonale a monumentelor istorice sau, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie.

(2) Schimbarea grupei este validată prin ordin al ministrului culturii și intră în vigoare o dată cu publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 22 alin. (2).

(3) Schimbarea grupei se comunică în scris de către direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a ordinului, proprietarului sau titularului de alte drepturi reale, precum și autorității administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială în care se afla bunul imobil în cauză.

Art. 21. — (1) Clasarea de urgență este procedura excepțională prin care un bun imobil aflat în pericol iminent de distrugere sau de alterare fizică este înscris în Lista monumentelor istorice, dacă îndeplinește criteriile de clasare, în vederea luării măsurilor urgente necesare pentru salvarea sa.

(2) Declanșarea procedurii de clasare de urgență se face de îndată de către Comisia Națională a Monumentelor Istorice, în situațiile și prin procedurile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Împotriva ordinului de clasare de urgență proprietarul se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

(4) Până la soluționarea litigiului, bunului imobil în cauză i se aplică dispozițiile art. 14 alin. (2).

Art. 22. — (1) Lista monumentelor istorice este întocmită de Oficiul Național al Monumentelor Istorice și este avizată de Comisia Națională a Monumentelor Istorice și, după caz, de Comisia Națională de Arheologie.

(2) Lista monumentelor istorice este aprobată prin ordin al ministrului culturii, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se reactualizează la fiecare 5 ani.

(3) Modificările aduse Listei monumentelor istorice se operează în condițiile alineatelor precedente și se publică, de asemenea, în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la aprobare.

(4) Lista monumentelor istorice stă la baza întocmirii cadastrului de specialitate al monumentelor istorice.

CAPITOLUL III

Intervenții asupra monumentelor istorice

Art. 23. — (1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de Ministerul Culturii.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, intervențiile ce se efectuează asupra monumentelor istorice sunt:

a) toate lucrările de cercetare, construire, extindere, reparare, consolidare, conservare, restaurare, amenajări peisagistice, precum și orice alte lucrări care modifică substanța sau aspectul monumentelor istorice, inclusiv reparațiile curente, lucrările de întreținere și iluminarea interioară și exterioară de siguranță și decorativă;

b) executarea de mulaje după componente ale monumentelor istorice;

c) amplasarea definitivă sau temporară de împrejmui, construcții de protecție, piese de mobilier fix, de panouri publicitare, firme, sigle sau orice fel de însemne pe și în monumente istorice;

d) schimbări ale modului de folosință a monumentelor istorice, inclusiv schimbările temporare;

e) strămutarea monumentelor istorice;

f) amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, utilități anexe, indicatoare, inclusiv în zonele de protecție a monumentelor istorice.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) intervențiile efectuate în regim de urgență, cu condiția ca acestea să fie reversibile.

(4) Autorizația de construire, autorizația de desființare, precum și autorizațiile referitoare la intervențiile enumerate la alin. (2) sunt eliberate numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(5) Autorizațiile prevăzute la alin. (4), emise fără avizul instituțiilor abilitate prin lege și fără respectarea condițiilor acestora, sunt nule.

(6) „Obligația privind folosința monumentului istoric” face parte integrantă din Cartea tehnică a construcției; în situația în care aceasta nu există, „Obligația privind folosința monumentului istoric” ține locul documentației tehnice de utilizare a bunului imobil, în condițiile legii.

Art. 24. — Intervențiile ce se efectuează asupra imobilelor care nu sunt monumente istorice, dar se află în ansambluri, situri sau zone de protecție ale monumentelor istorice, se autorizează pe baza avizului Ministerului Culturii, al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și a celorlalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 25. — (1) Toate intervențiile care se efectuează asupra monumentelor istorice, altele decât cele de schimbare a modului de folosință, întreținere sau reparații curente, indiferent de sursa lor de finanțare și de regimul de proprietate al imobilului, se fac sub inspecția și controlul propriu al Ministerului Culturii și al direcțiilor județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, cu personal atestat și agreat, în condițiile legii.

(2) În condițiile legii, în cazul realizării de lucrări neautorizate sau care încalcă avizele de specialitate, personalul de inspecție abilitat are dreptul să întrerupă lucrările până la intrarea în legalitate, să aplice sancțiuni și, după caz, să dispună revenirea la situația inițială și să sesizeze organele de cercetare penală.

(3) Expertizarea structurală a monumentelor istorice și verificarea tehnică a proiectelor de consolidare a monumentelor istorice se fac numai de către experți și verificatori tehnici atestați de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului pentru cerințele prevăzute în legislația specifică privind calitatea construcțiilor și de Ministerul Culturii, pentru exigențele specifice domeniului monumentelor istorice.

Art. 26. — În perioada efectuării cercetărilor arheologice și până la luarea deciziei finale asupra materialului arheologic descoperit, de către instituțiile abilitate, conservarea lucrărilor la monumentele istorice în cauză, precum și a măturii arheologice descoperite revine atât responsabilului științific al șantierului arheologic, cât și instituției organizatoare, conform avizului Ministerului Culturii, respectiv al direcțiilor județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, în funcție de grupa în care monumentul istoric este înscris în Lista monumentelor istorice.

Art. 27. — (1) Conservarea monumentelor istorice reprezentând descoperiri arheologice rămase decopertate se face de autoritățile administrației publice locale, sub coordonarea unor specialiști și experți atestați în condițiile legii.

(2) Programul de conservare a monumentelor istorice reprezentând descoperiri arheologice rămase decopertate este avizat de Ministerul Culturii pentru cele înscrise în Lista monumentelor istorice în grupa A și de direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național pentru cele înscrise în această listă în grupa B.

TITLUL III

Instituții și organisme de specialitate cu atribuții în protejarea monumentelor istorice

CAPITOLUL I

Instituții

Art. 28. — (1) Ministerul Culturii asigură aplicarea strategiei naționale, respectarea prevederilor legale și a normelor și metodologiilor din domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Ministerul Culturii asigură îndeplinirea angajamentelor statului asumate prin convențiile internaționale referitoare la protecția monumentelor istorice la care România este parte.

(3) Ministerul Culturii reprezintă statul în relația cu proprietarii de monumente istorice și cu titularii de alte drepturi reale asupra acestora.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Culturii organizează compartimente de specialitate în aparatul propriu și în instituții subordonate, având drept atribuții activitățile de cercetare, evidență, clasare, inspecție și control, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice.

Art. 29. — (1) În vederea protejării monumentelor istorice, pe baza strategiei elaborate de Comisia Națională a Monumentelor Istoric și, după caz, de Comisia Națională de Arheologie, Ministerul Culturii îndeplinește direct sau prin instituțiile sale subordonate următoarele atribuții:

a) organizează sistemul național de cercetare, evidență, elaborare de reglementări tehnice, de supraveghere și inspecție a monumentelor istorice și avizează reglementările tehnice cu aplicabilitate pentru domeniul monumentelor istorice, în cazul în care ele sunt elaborate de alte autorități decât Ministerul Culturii;

b) conferă, prin ordin al ministrului culturii, regimul de monument istoric imobilelor clasate și instituie zonele lor de protecție;

c) publică Lista monumentelor istorice în Monitorul Oficial al României, Partea I, și o actualizează periodic;

d) instituie cadastrul monumentelor istorice;

e) face propuneri pentru cuprinderea în proiectul bugetului de stat a sumelor necesare în vederea finanțării cheltuielilor pentru protejarea monumentelor istorice;

f) emite avizele de specialitate necesare eliberării autorizațiilor de construire pentru lucrările și intervențiile de orice natură asupra monumentelor istorice;

g) emite avizul de specialitate privind regulamentele de construcție din zonele de protecție a monumentelor istorice;

h) colaborează la elaborarea secțiunilor Planului de amenajare a teritoriului național care au ca obiect monumentele istorice și emite avizele de specialitate privind planurile de amenajare a teritoriului județean;

i) emite avizele de specialitate necesare în vederea eliberării autorizațiilor de construire sau desființare pentru imobilele aflate în zonele de protecție a monumentelor istorice până la aprobarea în condițiile legii a documentațiilor de urbanism pentru zonele respective;

j) emite avizele de specialitate privind planurile urbanistice generale ale localităților care cuprind monumente istorice, privind planurile urbanistice zonale pentru zonele protejate care cuprind monumente istorice, precum și privind planurile urbanistice de detaliu care au ca obiect monumente istorice sau imobile din zona lor de protecție;

k) inițiază, atunci când este necesar, și, respectiv, solicită consiliilor județene, exproprierea pentru cauză de utilitate publică a monumentelor istorice din grupa A, respectiv a celor din grupa B, în vederea salvării acestora de la distrugere și degradare;

l) coordonează prin diriginți de specialitate, în condițiile legii, lucrările de conservare și restaurare a monumentelor istorice, atunci când intervențiile sunt finanțate în totalitate sau în proporție de cel puțin 51% din fondurile alocate de Ministerul Culturii;

m) asigură inspecția și controlul propriu la monumentele istorice privind starea lor de conservare și respectarea avizelor de specialitate emise, precum și controlul propriu al șantierelor având drept obiect monumentele istorice, indiferent de regimul de proprietate și grupa monumentului istoric, de natura operațiunilor și de sursa lor de finanțare;

n) constată contravenții și aplică sancțiuni prin imputernicirii săi și ia măsurile corespunzătoare de sesizare a organelor de cercetare penală în cazul infracțiunilor;

o) instituie pentru domeniul protejării monumentelor istorice Registrul specialiștilor, Registrul experților și verifcatorilor tehnici, precum și Registrul agenților economici autorizați, în condițiile legii;

p) emite pentru domeniul protejării monumentelor istorice atestatul de specialist, atestatul de expert și atestatul de verifcator și emite certificatul de agreare pentru verifcatorii tehnici, experții tehnici, responsabilii tehnici cu execuția, responsabilii cu urmărirea comportării construcțiilor și diriginții de specialitate atestați de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului în conformitate cu Regulamentul privind atestarea specialiștilor, a experților și verifcatorilor tehnici din domeniul protejării monumentelor istorice, aprobat prin ordin al ministrului culturii;

q) avizează, potrivit legii, constituirea agenților economici care au ca obiect de activitate efectuarea de cercetări, proiectarea și executarea de lucrări asupra monumentelor istorice;

r) colaborează cu Ministerul Educației Naționale, Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale în organizarea și funcționarea sistemului național de educație, pregătire și perfecționare a specialiștilor și meseriașilor din domeniul protejării monumentelor istorice;

s) susține, în condițiile legii, programe și proiecte de revitalizare și punere în valoare a monumentelor istorice, hotărăște strategii și cofinanțează programe și publicații pentru animarea culturală și stimularea interesului public față de monumentele istorice;

ș) elaborează, împreună cu Ministerul de Interne, normele de prevenire și stingere a incendiilor la monumente istorice;

t) stabilește, împreună cu Ministerul Apărării Naționale, măsurile speciale de protecție a monumentelor istorice, în caz de conflict armat;

ț) colaborează cu instituțiile culturale subordonate și cu autoritățile publice locale la realizarea planurilor și la luarea măsurilor de prevenire a distrugerilor cauzate de dezastrele naturale;

u) instituie și controlează amplasarea însemnului distinctiv care atestă regimul de monument istoric al unui bun imobil, în vederea protejării sale în timp de pace sau conflict armat;

v) avizează implicarea organizațiilor neguvernamentale în domeniul protejării monumentelor istorice și colaborează cu acestea, în condițiile legii, la realizarea de programe și proiecte de protejare a monumentelor istorice;

w) asigură funcționarea, logistica, secretariatul tehnic permanent și sediul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și al Comisiei Naționale de Arheologie;

x) colaborează cu organismele internaționale interesate și participă în cooperare cu acestea la finanțarea programelor de protejare a monumentelor istorice;

y) exercită, în numele statului, dreptul de preemțiune asupra monumentelor istorice, în vederea protejării acestora, precum și asupra imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice, în vederea păstrării integrității fizice a cadrului construit și natural al monumentelor istorice;

z) instituie și acordă, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, titlul și statutul de „Oraș istoric” sau „Sat istoric”, în conformitate cu prevederile normelor metodologice de clasare a monumentelor istorice.

(2) Pentru eliberarea avizelor prevăzute la alin. (1) lit. f), g), i), j) și v) nu se percep taxe sau tarife.

(3) Pentru eliberarea atestatelor, certificatelor de agreare și a avizelor prevăzute la alin. (1) lit. p) și q) se percep taxe care se fac venit la bugetul de stat.

(4) Nivelurile taxelor pentru eliberarea atestatelor, a certificatelor de agreare și a avizelor sunt:

a) pentru eliberarea atestatelor prevăzute la alin. (1) lit. p) — 800.000 lei;

b) pentru eliberarea certificatelor de agreare prevăzute la alin. (1) lit. p) — 400.000 lei;

c) pentru eliberarea avizelor prevăzute la alin. (1) lit. q) — 800.000 lei.

(5) Nivelurile taxelor prevăzute la alin. (4) pot fi actualizate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 30. — (1) Centrul de Proiectare pentru Patrimoniul Cultural Național se reorganizează în Oficiul Național al Monumentelor Istorice, ca instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Culturii, finanțată din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat.

(2) Organizarea și funcționarea Oficiului Național al Monumentelor Istorice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Principalele atribuții ale Oficiului Național al Monumentelor Istorice sunt:

a) elaborarea și actualizarea Listei monumentelor istorice și a evidenței monumentelor istorice;

b) administrarea fondurilor provenite de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii cu destinația efectuării lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice, cu excepția fondurilor pentru creditele prevăzute la art. 53 alin. (3) lit. a);

c) fundamentarea științifică a deciziilor și avizelor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice privitoare la clasarea și evidența monumentelor istorice, la intervențiile asupra lor, în zonele lor de protecție, precum și în zonele protejate care conțin monumente istorice;

d) elaborarea de normative și metodologii pentru domeniul monumentelor istorice.

(4) Oficiul Național al Monumentelor Istorice gestionează baza de date, arhiva, fototeca, fondul cartografic și biblioteca monumentelor istorice, realizează cadastrul monumentelor istorice și studii-pilot pentru monumente istorice, editează Buletinul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, precum și alte publicații de specialitate.

(5) În realizarea atribuțiilor sale Oficiul Național al Monumentelor Istorice poate încheia contracte de colaborare cu persoane fizice sau juridice de specialitate.

Art. 31. — (1) Oficiul Național pentru Protejarea Patrimoniului se reorganizează în Eforia Monumentelor Istorice, ca instituție publică cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Culturii, finanțată din venituri extrabugetare și din alocații acordate de la bugetul de stat.

(2) Organizarea și funcționarea Eforiei Monumentelor Istorice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Principalele atribuții ale Eforiei Monumentelor Istorice sunt:

a) fundamentarea necesarului de credite, propunerea priorităților și evaluarea, în conformitate cu normele elaborate de Ministerul Culturii și aprobate prin hotărâre a Guvernului, a documentațiilor prezentate de persoanele de drept privat, în vederea obținerii de credite fără dobândă, cu dobândă redusă sau cu dobânda pieței, pentru efectuarea de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute;

b) gestionarea, în conformitate cu prevederile alin. (3) lit. a), în regim extrabugetar, a sumelor provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice, instituit potrivit prevederilor art. 54, precum și din alte surse cu aceeași destinație, obținute în condițiile legii; sumele încasate din rambursări de credite și plăți de dobândă se utilizează în sistem revolving, cu același scop;

c) administrarea, în numele Ministerului Culturii, cu toate drepturile și obligațiile care decurg din aceasta, de monumente istorice intrate cu orice titlu în proprietatea statului, altele decât cele administrate de instituții publice aflate în subordinea Ministerului Culturii, în vederea protejării acestora; concesionarea și închirierea de monumente istorice intrate cu orice titlu în proprietatea statului sau achiziționate în numele statului de către Ministerul Culturii;

d) editarea Revistei Monumentelor Istorice, editarea și comercializarea de publicații privind protejarea și punerea în valoare a monumentelor istorice;

e) realizarea de alte activități aducătoare de venituri, pe care le gestionează în regim extrabugetar.

Art. 32. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în vederea protejării monumentelor istorice, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, în cadrul direcțiilor județene pentru cultură și patrimoniul cultural

național se constituie serviciul monumentelor istorice, încadrat cu personal specializat în domeniu.

(2) Organizarea serviciilor monumentelor istorice se face prin preluarea atribuțiilor și a fondului documentar din domeniu de la oficiile județene, respectiv al municipiului București, pentru patrimoniul cultural național.

CAPITOLUL II

Comisia Națională a Monumentelor Istorice

Art. 33. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se reorganizează structura și modul de funcționare ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(2) Comisia Națională a Monumentelor Istorice elaborează sau, după caz, avizează strategiile, metodologiile, normativele și măsurile tehnico-științifice din domeniul protejării monumentelor istorice.

(3) Comisia Națională a Monumentelor Istorice este formată din specialiști în domeniul protejării și punerii în valoare a monumentelor istorice, în sensul prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Comisia Națională a Monumentelor Istorice este compusă din 31 de membri și este condusă de un președinte.

(5) Comisia Națională a Monumentelor Istorice funcționează în conformitate cu regulamentul său de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului culturii.

(6) La propunerea președintelui Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și cu aprobarea, prin vot, a membrilor acesteia sunt aleși, ca membri de onoare ai comisiei, specialiști din țară sau din străinătate, personalități științifice de recunoaștere internațională din domeniul cercetării și protejării monumentelor istorice.

(7) Funcționarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este asigurată de Ministerul Culturii și se finanțează din fondurile bugetare aprobate Ministerului Culturii.

Art. 34. — (1) În exercitarea atribuțiilor sale Comisia Națională a Monumentelor Istorice emite avize și adoptă hotărâri, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și ale regulamentului său de organizare și funcționare.

(2) În conformitate cu prevederile regulamentului său de organizare și funcționare, atribuțiile și activitatea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice se realizează prin lucrări în plen, prin lucrări pe secțiuni de specialitate sau prin activitatea comisiilor zonale ale monumentelor istorice.

(3) Secțiunile de specialitate ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sunt conduse de un președinte de secțiune, ales din rândul membrilor acesteia, care este de drept vicepreședinte al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(4) Președintele Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, împreună cu vicepreședinții și secretarul, formează Biroul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(5) Deciziile plenului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau ale comisiilor zonale ale monumentelor istorice, ale secțiunilor și Biroului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice se iau, de regulă, cu majoritate simplă de voturi, cu excepția cazurilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 35. — (1) Președintele Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice conduce activitatea acesteia și o reprezintă pe plan național și internațional.

(2) Președintele Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este ales prin vot secret de către membrii acesteia din rândul membrilor săi pentru un mandat de 5 ani, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată.

(3) Propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice privind persoana președintelui acesteia se înaintează ministrului culturii care poate să o aprobe sau să o respingă, motivat, o singură dată.

(4) În cazul în care prin votul a două treimi din numărul total al membrilor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice aceasta își susține propunerea nominală inițială, este validată prin ordin al ministrului culturii.

Art. 36. — (1) Mandatul membrilor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este de 3 ani, cu posibilitatea de a fi reînnoit.

(2) Primii membri ai Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice numiți după intrarea în vigoare a prezentei ordonanței de urgență au mandate pentru o perioadă de un an, 2 ani și, respectiv, de 3 ani.

(3) Propunerile de noi membri se fac din rândul specialiștilor și experților din domeniul protejării monumentelor istorice de către:

- a) Academia Română;
- b) Ministerul Culturii;
- c) Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului;
- d) Ministerul Educației Naționale;
- e) organizații neguvernamentale cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice.

(4) Comisia Națională a Monumentelor Istorice înaintează lista cuprinzând membrii care își încheie mandatul conform alin. (1), precum și lista cuprinzând persoanele care urmează să facă parte din Comisia Națională a Monumentelor Istorice, în conformitate cu prevederile alin. (2).

(5) Lista cuprinzând noii membri ai Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice se înaintează ministrului culturii, care o aprobă sau o poate returna, motivat, o singură dată, Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(6) În cazul în care, prin votul a două treimi din numărul total al membrilor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice aceasta își susține lista nominală inițială, ministrul validează, prin ordin, noii membri.

(7) La solicitarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, la lucrările acesteia participă, cu rol consultativ, responsabilii serviciilor de specialitate ale Ministerului Culturii, după caz.

(8) Funcția de secretar al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este îndeplinită de șeful compartimentului de specialitate din cadrul Ministerului Culturii.

Art. 37. — (1) Comisia Națională a Monumentelor Istorice are următoarele atribuții principale:

- a) formulează și avizează din punct de vedere științific strategia națională de protejare a monumentelor istorice;
- b) fundamentează din punct de vedere științific normele și metodologiile din domeniul protejării monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii;
- c) decide clasarea și stabilirea grupelor monumentelor istorice;

d) avizează din punct de vedere științific criteriile de atestare a specialiștilor și experților din domeniul monumentelor istorice, criteriile de agreare a experților și verificatorilor tehnici atestați de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și criteriile de avizare a constituirii agenților economici cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice;

e) desemnează reprezentanți în Consiliul științific al Oficiului Național al Monumentelor Istorice și în Consiliul de administrație al Eforiei Monumentelor Istorice;

f) avizează planurile urbanistice generale ale localităților care cuprind monumente istorice, planurile urbanistice zonale ale zonelor protejate care cuprind monumente istorice, precum și regulamentele de construire aferente acestora, iar în absența unor astfel de documentații de urbanism și amenajare a teritoriului aprobate, planurile urbanistice de detaliu care au drept obiect monumentele istorice sau imobilele din zona lor de protecție;

g) avizează studiile de fundamentare istorică și din domeniul monumentelor istorice, care urmăresc definirea, instituirea și delimitarea zonelor protejate de patrimoniu construit, precum și reglementările generale de amenajare a teritoriului acestora;

h) avizează documentațiile tehnice privind intervențiile asupra monumentelor istorice;

i) avizează documentațiile tehnice privind intervențiile asupra imobilelor din zonele de protecție a monumentelor istorice, în cazurile în care pentru aceste zone nu există un regulament urbanistic avizat și aprobat conform legii;

j) formulează prioritățile lucrărilor de protejare a monumentelor istorice în vederea fundamentării sumelor necesare ce urmează să fie alocate în acest scop de la bugetul de stat, examinează și avizează prioritățile de finanțare din fondurile aprobate prin buget, precum și modificările survenite în alocarea lor pe parcursul anului bugetar;

k) avizează propunerile de achiziții de monumente istorice, ce se realizează prin Ministerul Culturii;

l) avizează contractele Oficiului Național al Monumentelor Istorice privind intervențiile asupra monumentelor istorice;

m) propune monumente istorice pentru Lista patrimoniului cultural și natural mondial, precum și pentru Lista patrimoniului mondial în pericol, elaborate de UNESCO;

n) controlează aplicarea deciziilor sale, luate în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, de către Oficiul Național al Monumentelor Istorice, Eforia Monumentelor Istorice și de direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național;

o) sesizează organele competente pentru aplicarea de sancțiuni și luarea de măsuri de protejare ca urmare a constatărilor controalelor efectuate de către membrii săi, potrivit procedurilor stabilite de prezenta ordonanță de urgență și regulamentului său de organizare și funcționare;

p) analizează contestațiile și sesizările legate de activitatea de protejare a monumentelor istorice;

r) avizează programele de pregătire a specialiștilor și planurile de învățământ și specializare în domeniul protejării monumentelor istorice;

s) reprezintă România în cadrul organismelor internaționale de specialitate similare.

(2) Atribuțiile Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice menționate la alin. (1) lit. d), f), g), h), i), n) și o) pot fi delegate secțiunilor sau comisiilor zonale ale monumentelor istorice în condițiile stabilite de Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

Art. 38. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se înființează comisiile zonale ale monumentelor istorice ca

organisme științifice în teritoriu ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(2) Numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor zonale ale monumentelor istorice sunt stabilite prin ordin al ministrului culturii.

Art. 39. — În domeniul protejării monumentelor istorice proprietarii acestora au obligații și beneficiază de drepturile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență și prin alte acte normative; aceste drepturi pot fi cesionate de proprietarii deținătorilor cu orice titlu ai monumentelor istorice.

TITLUL IV

Responsabilitățile proprietarilor de monumente istorice și ale autorităților administrației publice locale

CAPITOLUL I

Obligațiile și drepturile proprietarilor de monumente istorice

Art. 40. — (1) În scopul protejării monumentelor istorice proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra monumentelor istorice sunt obligați:

a) să întrețină, să folosească și să exploateze imobilul numai cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a „Obligației privind folosința monumentului istoric”, conform art. 17;

b) să asigure paza monumentelor istorice și să ia măsuri pentru apărarea împotriva incendiilor;

c) să înștiințeze în scris direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național sau primarul orașului ori al comunei respective, în termen de 5 zile de la constatare, despre orice modificări sau degradări în starea fizică a monumentelor istorice deținute și aflate în teritoriul unității administrativ-teritoriale;

d) să înștiințeze în scris direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național sau primarul orașului ori al comunei respective, în termen de 5 zile de la constatare, despre descoperirea întâmplătoare a oricăror construcții, elemente de construcții, a unor piese de inventar fix ori mobil sau a unui vestigiu arheologic necunoscut anterior; până la sosirea delegatului instituției de specialitate, dar nu mai mult de 15 zile, proprietarul este obligat să asigure păstrarea descoperirilor;

e) să permită accesul specialiștilor desemnați de direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, în vederea constatării stării de conservare sau pentru efectuarea de cercetări, inclusiv arheologice, și de expertizare a monumentelor istorice; în cazul proprietarilor persoane fizice accesul va fi posibil numai cu acordul acestora;

f) în cazul în care solicită descărcarea imobilului de sarcină arheologică, să finanțeze săpătura și cercetarea arheologică aferentă;

g) să obțină avizele prevăzute de lege pentru toate intervențiile prevăzute la art. 23;

h) să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, precum și a oricăror alte lucrări, conform prevederilor legale, numai cu persoane fizice sau juridice atestate în acest sens și să prevadă în contracte obligativitatea respectării tuturor condițiilor și termenelor de execuție cuprinse în avizul de specialitate;

i) să respecte toate condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate atunci când execută ei înșiși lucrări de întreținere curentă, precum și orice alte

intervenții, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

j) să permită, pe baza prevederilor contractuale, executarea intervențiilor asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care acestea sunt inițiate și finanțate de persoane juridice abilitate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

k) să permită montarea și să întrețină însemnul și sigla „Monument istoric”;

l) să comunice și să obțină avizul direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național pentru programul, capacitatea de vizitare și condițiile oferite vizitatorilor în cazul în care, din proprie inițiativă, proprietarii pun monumentele istorice la dispoziție publicului pentru vizitare sau pentru alte activități.

(2) În cazul în care în îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) proprietarii monumentelor istorice constată producerea unor pagube, aceștia au dreptul la o justă despăgubire, ce intră în sarcina instituțiilor care au realizat cercetarea sau expertizarea, în termen de 60 de zile de la încheierea acestor acțiuni.

(3) În situația înstrăinării, închirierii sau concesiunii imobilelor, monumente istorice, proprietarii acestora au următoarele obligații și drepturi:

a) să notifice viitorului proprietar, chiriaș sau concesionar regimul juridic al monumentului istoric pe care îl dețin și „Obligația privind folosința monumentului istoric”;

b) să solicite direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național pe teritoriul unității administrativ-teritoriale unde se află respectivul monument istoric, eliberarea neîntârziată a „Obligației privind folosința monumentului istoric”, în cazul în care aceasta nu este elaborată;

c) să înștiințeze în scris prefectul județului despre intenția de a înstrăina monumentul istoric în cazul în care monumentul istoric este clasat în grupa A, sau, după caz, primarul localității în care se află amplasat monumentul istoric, în cazul în care acesta este clasat în grupa B, în vederea exercitării dreptului de preemțiune al statului sau, respectiv, al unității administrativ-teritoriale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

d) să înștiințeze în scris direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național cu privire la schimbarea proprietarului sau a administratorului, în termen de 15 zile de la data legalizării actelor de înstrăinare, cesiune sau partajare.

Art. 41. — (1) Pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice statul ori autoritățile administrației publice locale, după caz, sunt obligate să asigure, la cererea proprietarilor, cu titlu gratuit, sprijin științific, tehnic și de specialitate, în condițiile legii.

(2) Sprijinul prevăzut la alin. (1) se oferă pe baza convențiilor încheiate între părți, care stipulează condițiile de acordare, utilizare și de retragere a acestuia.

(3) Sprijinul statului este acordat prin intermediul Ministerului Culturii.

(4) Asistența științifică se realizează prin acces la evidențele de specialitate privind monumentele istorice deținute, prin consultanță, elaborarea de cercetări, studii și expertize.

(5) Sprijinul tehnic constă în expertizarea de specialitate, elaborarea de documentații și asistență de profil pe parcursul executării lucrărilor de intervenții asupra monumentelor istorice.

(6) Sprijinul științific și tehnic este asigurat de instituțiile abilitate prin prezenta ordonanță de urgență, în

conformitate cu prioritățile stabilite în strategia națională de protejare a monumentelor istorice.

(7) Proprietarii în cauză au dreptul să cunoască modul în care s-au utilizat sumele provenite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale pentru lucrările privind protejarea monumentelor istorice deținute.

(8) În cazul în care statul sau autoritățile publice locale acordă sprijin material, acesta constă în furnizarea de materiale de construcții, echipamente, instalații și utilaje pentru executarea lucrărilor de intervenții asupra monumentelor istorice.

(9) În cazul în care statul sau autoritățile publice locale acordă sprijin financiar, acesta constă în acoperirea parțială sau totală a costurilor studiilor și documentațiilor tehnice, precum și ale lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice. Sprijinul financiar poate fi acordat și sub formă de credite, potrivit art. 31 alin. (3) lit. a).

Art. 42. — (1) Contribuția financiară a statului, constând din sume alocate prin bugetul Ministerului Culturii cu destinația protejării monumentelor istorice, poate să acopere în întregime sau, respectiv, parțial costul lucrărilor de protejare pentru monumente istorice, în funcție de grupa în care acestea sunt înscrise în Lista monumentelor istorice.

(2) Contribuția financiară a consiliilor județene, municipale, orașenești și comunale, după caz, poate să acopere integral costul lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice care fac parte din grupa B, precum și, individual sau cumulativ, costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice care fac parte din grupa A, aflate pe teritoriul unității administrativ-teritoriale.

(3) Contribuția financiară a statului și a autorităților administrației publice locale poate fi asigurată prin cofinanțare, precum și în parteneriat, inclusiv cu proprietarul ori cu alte persoane fizice sau juridice.

(4) Procedurile și condițiile pe care trebuie să le respecte proprietarul, altul decât statul, municipiul, orașul sau comuna, pentru obținerea contribuțiilor prevăzute la alin. (1) și (2) sunt stabilite prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și a Ministerului Funcției Publice, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) În situațiile și în condițiile prevăzute la alin. (4), la data alocării sprijinului financiar și în cuantumul contribuției statului sau a autorităților administrației publice locale, asupra imobilului monument istoric în cauză se constituie o garanție imobiliară pentru o perioadă de 10 ani în favoarea statului sau, respectiv, a unităților administrativ-teritoriale.

(6) Garanția imobiliară prevăzută la alin. (5) se recuperează în totalitate de la beneficiarul contribuției statului sau, după caz, a autorităților administrației publice locale, împreună cu dobânzile aferente, în situația în care bunul în cauză a fost înstrăinat de proprietar altei persoane decât statul sau autoritatea administrației publice locale înainte de împlinirea termenului de 10 ani de la constituirea garanției imobiliare.

(7) Constituția garanției imobiliare în favoarea statului sau a unităților administrativ-teritoriale este scutită de taxa de timbru.

(8) La data împlinirii termenului de 10 ani garanția imobiliară instituită asupra imobilului se stinge de drept.

Art. 43. — Pentru stimularea protejării monumentelor istorice proprietarii persoane fizice, care realizează pe cheltuială proprie, integral sau parțial, lucrări de întreținere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare, precum și acțiuni de animare culturală, beneficiază, în condițiile legii, de reducerea de până la 50% a cuantumurilor impozitelor și taxelor cuvenite bugetelor locale.

Art. 44. — (1) Proprietarii de monumente istorice sunt scutiți în totalitate de plata impozitului pe clădirile care sunt monumente istorice, cu excepția spațiilor în care se desfășoară activități economice sau comerciale, potrivit legii.

(2) Pentru suprafața ocupată la sol de construcțiile care sunt monumente istorice nu se plătește impozitul pe teren.

(3) Potrivit legii, consiliile locale pot reduce impozitul pe suprafețele neconstruite din terenurile cu regim de monument istoric în funcție de suprafața afectată și de perioada punerii monumentelor istorice la dispoziție publicului pentru vizitare.

Art. 45. — (1) Este exonerată de plata taxelor de timbru persoana fizică sau juridică ce dobândește prin moștenire un bun imobil clasat ca monument istoric, utilizat în scopul locuirii sau pentru activități necomerciale, și care se angajează în scris, la direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național în a cărei rază teritorială de competență se află bunul imobil în cauză, să execute, în termen de 12 luni, lucrările de restaurare și consolidare stabilite prin documentație tehnică aprobată și avizată în condițiile legii.

(2) În situații justificate și cu avizul direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național acest termen poate fi prelungit o singură dată cu încă 12 luni.

(3) În condițiile neîndeplinirii obligațiilor menționate la alin. (1) și asumate de proprietar la dobândirea bunului, precum și în cazul înstrăinării bunului, înaintea efectuării sau încheierii lucrărilor de consolidare sau restaurare, taxa de timbru se recuperează prin direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat, pe baza notei de constatare a direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică și celor care dobândesc prin donație un bun imobil clasat ca monument istoric.

(5) Înstrăinarea cu titlu gratuit sau oneros către stat ori către unitățile administrativ-teritoriale a monumentelor istorice este scutită de plata taxelor de timbru.

Art. 46. — Proprietarii de monumente istorice sunt scutiți de plata taxei de autorizare a oricărei intervenții asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care utilizează bunul imobil numai pentru activități necomerciale sau, în mod direct, numai pentru locuire.

Art. 47. — În condițiile legii beneficiază, de prevederile art. 46 și proprietarii imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice pentru lucrările pe care le finanțează și care sunt necesare în vederea păstrării integrității fizice și a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice, astfel cum sunt ele reglementate prin documentația de urbanism sau de amenajare a teritoriului, aprobată pentru zona de protecție respectivă, sau prin avizul direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național.

CAPITOLUL II

Atribuțiile autorităților administrației publice locale

Art. 48. — (1) În vederea protejării monumentelor istorice și a respectării prevederilor legale în acest domeniu, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale:

a) cooperează cu organismele de specialitate și cu instituțiile publice cu responsabilități în domeniul protejării monumentelor istorice și asigură punerea în aplicare și respectarea deciziilor acestora;

b) asigură protejarea monumentelor istorice aflate în domeniul public sau privat al municipiului, respectiv al orașului sau comunei, precum și protejarea monumentelor istorice abandonate sau aflate în litigiu, alocând în acest scop resurse financiare;

c) cooperează cu ceilalți proprietari sau administratori de monumente istorice;

d) se pot asocia între ele, precum și cu persoane fizice sau juridice pentru realizarea unor lucrări de protejare a monumentelor istorice și pot înființa în acest scop instituții și servicii publice de interes local;

e) participă, în condițiile legii, la finanțarea din bugetele proprii a lucrărilor de protejare a monumentelor istorice, prevăzând distinct sumele necesare în acest scop în bugetele pe care le administrează;

f) cuprind în programele de dezvoltare economico-socială și urbanistică, respectiv de amenajare a teritoriului, obiective specifice privind protejarea monumentelor istorice, elaborează, actualizează și aprobă documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism privind monumentele istorice sau zonele protejate care conțin monumente istorice;

g) iau măsurile tehnice și administrative necesare în vederea prevenirii degradării monumentelor istorice;

h) prevăd în structura aparatului propriu compartimente specializate sau, după caz, posturi ori sarcini de serviciu precise în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să realizeze studiile de fundamentare, delimitare și instituire a zonelor protejate care conțin monumente istorice numai cu personal de specialitate atestat.

Art. 49. — Pentru protejarea monumentelor istorice aflate în raza de competență a unității administrativ-teritoriale, consiliile locale au următoarele atribuții:

a) colaborează în permanență cu direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național, furnizând acesteia toate informațiile actualizate din domeniul protejării monumentelor istorice;

b) asigură, în vederea întocmirii sau modificării planurilor urbanistice generale sau a planurilor urbanistice zonale, elaborarea documentației pentru delimitarea zonelor construite protejate care conțin monumente istorice;

c) elaborează sau aprobă regulamentele de urbanism pentru aceste zone protejate pe baza avizului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau al comisiei zonale a monumentelor istorice, după caz;

d) prevăd în bugetele proprii, în termen de 12 luni de la clasarea siturilor ca monumente istorice, fondurile necesare pentru elaborarea documentațiilor aferente de urbanism și amenajare a teritoriului;

e) asigură elaborarea și aprobă programe speciale de prevenire a degradării monumentelor istorice din municipiul, orașul sau comuna respectivă, cu respectarea avizului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau al comisiei zonale a monumentelor istorice, după caz;

f) la solicitarea direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, acestea împreună cu organele de poliție iau măsura interzicerii circulației cu vehicule grele și a transportului de materiale explozive în zona de protecție a monumentelor istorice;

g) colaborează cu compartimentele specializate ale altor autorități ale administrației publice locale, în cazul în care monumentele istorice se află pe teritoriul mai multor unități administrativ-teritoriale.

Art. 50. — Primarul are următoarele atribuții specifice:

a) la autorizarea lucrărilor asupra monumentelor istorice și asupra imobilelor situate în zona lor de protecție, res-

pectiv la eliberarea pentru acestea a autorizației de funcționare, verifică existența tuturor avizelor de specialitate în domeniul monumentelor istorice și conformitatea autorizației cu prevederile acestora, precum și a îndeplinirii prevederilor cuprinse în „Obligația privind folosința monumentului istoric”, conform prevederilor legale, și asigură menționarea în autorizație a tuturor condițiilor conținute în avize;

b) ia măsuri ca pentru autorizarea construirii documentațiile tehnice ce se referă la intervenții asupra monumentelor istorice să fie prioritar analizate;

c) emite neîntârziat autorizația de construire, în conformitate cu avizul Ministerului Culturii, în vederea executării lucrărilor provizorii urgente de consolidare temporară și de punere în siguranță a monumentelor istorice; valabilitatea autorizației de construire provizorie este de 6 luni, poate fi prelungită o singură dată cu încă 6 luni și încetează o dată cu eliberarea unei autorizații de construire sau de desființare definitivă;

d) dispune oprirea oricăror lucrări de construire sau de desființare, în situația descoperirii de vestigii arheologice, hotărăște și, după caz, organizează paza acestora și anunță în cel mai scurt timp direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național;

e) asigură prin aparatul propriu de specialitate și în colaborare cu direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural național aplicarea însemnelor distinctive și a siglelor de monumente istorice și controlează întreținerea lor de către proprietar;

f) asigură prin intermediul gardienilor publici paza și protecția monumentelor istorice aflate în domeniul public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale, precum și a monumentelor istorice abandonate sau aflate în litigiu, semnalând de urgență direcției județene pentru cultură și patrimoniul cultural național orice nerespectare a legii;

g) asigură, împreună cu serviciile publice de pompieri, acțiuni de prevenire și stingere a incendiilor la monumente istorice.

Art. 51. — Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au următoarele atribuții:

a) cooperează cu direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, asigurând comunicarea tuturor informațiilor referitoare la monumente istorice aflate în teritoriul lor administrativ de competență și facilitează comunicarea dintre direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național și consiliile locale ale orașelor și comunelor din teritoriul județului, respectiv ale sectoarelor, în cazul municipiului București;

b) inițiază, numai cu avizul obligatoriu al comisiei zonale a monumentelor istorice, procedura de expropriere pentru cauză de utilitate publică în vederea protejării unor monumente istorice înscrise în Lista monumentelor istorice în grupa B, în situațiile și cu respectarea condițiilor prevăzute de lege;

c) sprijină și îndrumă activitatea consiliilor locale ale comunelor sau ale orașelor care nu au organizat servicii în domeniu sau posturi specializate în aparatul propriu pentru protejarea monumentelor istorice înscrise în Lista monumentelor istorice în grupa B și aflate pe teritoriul administrativ al acestora.

TITLUL V

Finanțarea protejării monumentelor istorice

Art. 52. — (1) Finanțarea protejării monumentelor istorice se realizează prin bugetul de stat, prin bugetele locale, precum și de către proprietarii sau administratorii monumentelor istorice ori prin cofinanțare publică și privată.

(2) Lucrările de proiectare și de execuție care se efectuează la monumente istorice și care sunt finanțate din fonduri publice sunt supuse regimului general de atribuire a lucrărilor publice, de proiectare și execuție, potrivit legii achizițiilor publice.

Art. 53. — (1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare în vederea protejării monumentelor istorice aflate în proprietate publică de interes local.

(2) Autoritățile publice centrale prevăd în bugetele proprii fondurile aprobate prin bugetul de stat pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietate publică și în administrarea acestora.

(3) În bugetul Ministerului Culturii se prevăd:

a) credite bugetare necesare pentru monumentele istorice aflate în administrarea Eforiei Monumentelor Istorice;

b) credite bugetare necesare în vederea finanțării sau cofinanțării lucrărilor de protejare a monumentelor istorice aflate în proprietate publică;

c) credite bugetare necesare în vederea finanțării sau cofinanțării lucrărilor de protejare a monumentelor istorice aflate în proprietate privată.

Art. 54. — (1) Se instituie timbrul monumentelor istorice, care este administrat în condițiile legii de Ministerul Culturii, prin Eforia Monumentelor Istorice.

(2) Valoarea, modalitățile de percepere, de încasare, virare, utilizare și evidențiere a sumelor rezultate din aplicarea timbrului monumentelor istorice se stabilesc prin norme metodologice elaborate de Ministerul Culturii, avizate de Ministerul Finanțelor și aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) timbrul monumentelor istorice se aplică asupra:

a) cărților poștale ilustrate comercializate în România, reprezentând monumente istorice individualizate sau în ansambluri, prin imagini fotografice ori reprezentări grafice de interior sau exterior;

b) ghidurilor turistice comercializate în România și care prezintă teritoriul românesc cu localizarea monumentelor istorice de interes turistic;

c) casetelor video și compact discurilor comercializate în România și care prezintă monumente istorice;

d) biletelor de intrare, inclusiv taxelor de fotografiere sau filmare, pentru monumentele istorice puse la dispoziție publicului, în totalitate sau în parte, prin lucrări finanțate de la bugetul de stat sau al autorităților administrației publice locale;

e) biletelor de intrare la manifestările culturale și sportive desfășurate în acele monumente și situri istorice care au fost protejate și puse la dispoziție publicului pentru vizitare prin fonduri de la bugetul de stat sau al autorităților administrației publice locale.

(4) Timbrul monumentelor istorice se percepe de la editorii cărților poștale ilustrate, ghidurilor turistice, casetelor video, compact discurilor, după caz, sau de la proprietarii sau administratorii monumentelor istorice, care realizează venituri din activitățile menționate la alin. (3).

Art. 55. — Fondurile obținute din aplicarea timbrului monumentelor istorice se utilizează de către Eforia Monumentelor Istorice în mod exclusiv pentru:

a) acordarea de credite în condițiile art. 31 alin. 3 lit. a) și b), cu prioritate pentru proprietarii sau administratorii care pun la dispoziție publicului monumentele istorice pentru vizitare și pentru programe de animare culturală;

b) finanțarea unor lucrări necesare în vederea pregătirii pentru vizitare, precum și pentru realizarea unor lucrări sau programe de animare culturală a monumentelor istorice;

c) organizarea de manifestări culturale, științifice și de popularizare a monumentelor istorice, în cooperare cu proprietarii sau cu administratorii lor.

TITLUL VI Sanțiuni

Art. 56. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea civilă, administrativă, materială, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 57. — (1) Desființarea, distrugerea parțială sau degradarea monumentelor istorice constituie infracțiune și se sancționează conform legii penale.

(2) În cazul degradării monumentelor istorice, se poate aplica și măsura corelativă a obligării făptuitorului la restaurarea părților de moment istoric pe care l-a degradat, pe baza avizului organismelor de specialitate prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 58. — (1) Constituie contravenții la regimul de protecție a monumentelor istorice următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) declanșarea procedurii de expropriere a monumentelor istorice fără avizul Ministerului Culturii;

b) modificarea, desființarea sau strămutarea unui imobil fără avizul Ministerului Culturii, după declanșarea procedurii de clasare;

c) încălcarea de către proprietar a obligațiilor prevăzute la art. 40 din prezenta ordonanță de urgență;

d) neaplicarea și nevirarea timbrului monumentelor istorice, în condițiile prevăzute la art. 54 din prezenta ordonanță de urgență;

e) încălcarea prevederilor art. 63 de către proprietar sau de către titularul dreptului de administrare a imobilelor menționate în acesta.

(2) Contravențiile prevăzute la lit. b) se sancționează cu amendă de la 10 milioane lei la 50 milioane lei, iar cele de la lit. a), c), d), și e) se sancționează cu amendă de la 3 milioane lei la 30 milioane lei.

Art. 59. — (1) Contravențiile se constată și amenziile se aplică de specialiștii direcțiilor județene pentru cultură și patrimoniul cultural național, de împuterniciții Ministerului Culturii, de inspectorii teritorialii ai Inspecției de Stat în Construcții, Urbanism și Amenajarea Teritoriului sau de inspectorii Ministerului Finanțelor, după caz.

(2) Pentru contravențiile prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. b) și c) constatarea și aplicarea amenzii se pot face și de către primar, președintele consiliului județean și împuterniciții acestora sau de către organele de poliție, după caz.

Art. 60. — Contravențiilor prevăzute la art. 58 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL VII Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 61. — Până la instituirea zonei de protecție a fiecărui monument istoric conform art. 9 se consideră *zonă de protecție* suprafața delimitată cu o rază de 100 m în localități urbane, 200 m în localități rurale și 500 m în afara localităților, măsurați de la limita exterioară, de jur împrejurul monumentului istoric.

Art. 62. — (1) Lista monumentelor, ansamblurilor și siturile istorice, aprobată de Comisia Națională a

Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice, în 1991–1992, rămâne în vigoare și produce efecte ca atare timp de maximum 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, perioadă în care aceasta va fi reactualizată conform art. 3, 8 și 22.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național sunt obligate să încunoștințeze în scris proprietarii sau titularii de drepturi reale asupra monumentelor istorice despre obligațiile ce le revin prin lege, ca urmare a regimului juridic special al bunurilor imobile în cauză.

Art. 63. — Înstrăinarea cu orice titlu a unui monument istoric se face numai după emiterea, în condițiile legii, către proprietar a „Obligației privind folosința monumentului istoric”; proprietarii de construcții și de terenuri clasate ca monument istoric, iar pentru imobilele care fac obiectul Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, titularii dreptului de administrare, și care nu dispun la data înstrăinării de „Obligația privind folosința monumentului istoric”, sunt obligați să solicite emiterea sa ori, până la aprobarea metodologiei prevăzute la art. 17 alin. (3) din prezenta ordonanță de urgență, să obțină avizul de folosință de la direcția județeană pentru cultură și patrimoniul cultural.

Art. 64. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență orice prevederi contrare se abrogă.

Art. 65. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență art. 10 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, se modifică după cum urmează:

„Sunt, de asemenea, exceptate de la vânzare locuințele care au avut destinația de case de oaspeți, de protocol, precum și cele folosite ca reședințe pentru foștii și actualii demnitari.”

Art. 66. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 22 iulie 1998, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul capitolului VII va avea următorul cuprins:

„**Taxa pentru șederea în stațiunile turistice și în sate și orașe istorice**”

2. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Pentru șederea pe o durată mai mare de 48 de ore în stațiunile turistice, în satele sau în orașele istorice declarate conform legii, consiliile locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, după caz, stabilesc taxa pentru șederea în respectivele stațiuni turistice ori în sate sau orașe istorice.

Taxa pentru șederea în stațiunile turistice ori în satele sau orașele istorice se plătește de persoanele fizice în vârstă de peste 18 ani.”

3. Articolul 39 va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Persoanele care au domiciliul în aceste localități, cele aflate în deplasare în interesul serviciului, turiștii cazați la cabanele turistice aflate în afara stațiunilor turistice ori a satelor sau orașelor istorice, persoanele cu handicap, pensionarii de orice fel, elevii și studenții sunt scutiți de plata taxei pentru șederea în stațiunile turistice ori în satele sau orașele istorice.”

4. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Taxa pentru șederea în stațiunile turistice ori în satele sau orașele istorice se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea sau se face tratamentul balnear, o dată cu luarea în evidență a turiștilor, și se varsă la bugetul consiliului local în termen de 10 zile de la această dată.”

5. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — În cazul în care taxa pentru ședere în stațiunile turistice ori în satele sau orașele istorice este inclusă în chitanța sau în costul biletului de odihnă și tratament, persoanele juridice prevăzute la art. 40 vor varsa la bugetul consiliului local suma aferentă acesteia, recuperată de la agențiile de turism prin intermediul cărora a fost valorificată chitanța sau biletul de odihnă și tratament, în termen de 10 zile de la luarea în evidență a turiștilor.”

Art. 67. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 25 ianuarie 2001.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

p. Ministrul funcției publice,
Marian Pârjol,
secretar de stat

Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

p. Ministru de stat, ministrul justiției,
Flavius Baias,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor nr. I (2, 6), II (6) și III (6) la Hotărârea Guvernului nr. 718/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale unor societăți naționale, societăți comerciale și institute naționale de cercetare-dezvoltare, aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, precum și a transferurilor pentru societățile comerciale din sectorul minier și pentru Societatea Comercială „Romplumb” — S.A. Baia Mare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 10 alin. 1 și 2 și ale art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2000 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2000,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Anexele nr. I (2, 6), II (6) și III (6) la Hotărârea Guvernului nr. 718/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale unor societăți naționale, societăți comerciale și institute naționale de cercetare-dezvoltare, aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, precum și a

transferurilor pentru societățile comerciale din sectorul minier și pentru Societatea Comercială „Romplumb” — S.A. Baia Mare se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. I (1, 2), II și III la prezenta hotărâre.

(2) Anexele nr. I (1, 2), II și III se vor transmite Ministerului Industriei și Comerțului și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

București, 24 noiembrie 2000.
Nr. 1.160.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2000 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2000,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Anexele nr. I (1—4; 6; 7; 15—19; 21—23), nr. II (19; 21—23), nr. III (18; 19; 21—23) și nr. IV la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub

autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele

societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. I (1—14), nr. II (11—14), nr. III (10—14) și nr. IV la prezenta hotărâre.

(2) Anexele nr. I (1—14), nr. II (11—14), nr. III (10—14) și nr. IV fac parte integrantă din prezenta hotărâre și se vor transmite Ministerului Industriei și Comerțului și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

București, 24 noiembrie 2000.
Nr. 1.161.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. I (3) la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 10 alin. (1) și (2) și ale art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2000 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2000,

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — (1) Anexa nr. I (3) la Hotărârea Guvernului nr. 717/2000 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2000 ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale aflate sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Industriei și Comerțului, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2000 privind unele măsuri pentru întărirea

disciplinei salariale și financiare în regiile autonome, societățile și companiile naționale și în unele societăți comerciale cu capital majoritar de stat, în anul 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

(2) Anexa se va transmite Ministerului Industriei și Comerțului și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu

București, 24 noiembrie 2000.
Nr. 1.162.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

privind aprobarea normelor de prevenire și stingere a incendiilor specifice sectoarelor din domeniul de competență al Ministerului Agriculturii și Alimentației, ediția 2000

Ministrul agriculturii și alimentației,
având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997, privind apărarea împotriva incendiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 212/1997,
în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor,
ținând seama de Avizul Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari nr. 13 din 23 iunie 2000,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației,
cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de prevenire și stingere a incendiilor specifice activităților din sectoarele agricole*) și Normele de prevenire și stingere a incendiilor specifice activităților din sectoarele alimentare*).

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin își încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului agriculturii nr. 15 din 10 februarie 1987 și Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 30 din 18 mai 1993, privind normele de prevenire și stingere a incendiilor.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Art. 4. — Corpul de control și inspecții și direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Ioan Avram Mureșan

București, 10 iulie 2000.
Nr. 121.

* Normele vor fi puse la dispoziție celor interesați de Ministerul Agriculturii și Alimentației.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro